

El TC manté la suspensió de la derogació dels preceptes del Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, que permeten la implantació d'establiments comercials fora de la trama urbana consolidada.

El Tribunal Constitucional, mitjançant Interlocutòria de 16 de febrer de 2016, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 5272/2015, ha acordat mantenir la suspensió del Decret-Llei 7/2014, de 23 de desembre, pel qual es deroga la lletra b) de l'apartat 3 i el segon paràgraf de l'apartat 4 de l'article 9 del Decret-Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials. Aquesta decisió ha estat publicada en el BOE de 26-02-2016 i en el DOGC de 29-2-2016.

A l'apartat 3 de l'article 9 del Decret-Llei 1/2009 es preveu que els mitjans i grans establiments comercials només es poden implantar a la trama urbana consolidada dels municipis de més de 5.000 habitants o assimilables a aquests o que siguin capital de comarca. No obstant això, també es preveu que excepcionalment es puguin implantar fora de la trama urbana consolidada en determinats supòsits, entre els quals hi ha el regulat a l'apartat b), que fou derogat pel Decret-Llei 7/2014, però que avui s'ha de considerar vigent arrel de la suspensió de la derogació acordada pel TC.

En concret, en aquest apartat es preveu que els mitjans i grans establiments comercials individuals es poden implantar fora de la trama urbana consolidada, sempre que es compleixin totes i cadascuna de les condicions següents: a) L'emplaçament ha d'estar situat en continuïtat física amb el teixit urbà residencial, que configura la TUC, sense que pugui estar separat d'aquesta per cap barrera física no permeable significativa; b) El planejament urbanístic ha d'admetre l'ús comercial amb caràcter dominant o principal en la parcel·la on es vol implantar l'establiment comercial; c) L'establiment comercial s'ha de localitzar en parcel·la aïllada amb accés principal des del carrer perimetral a la TUC. Aquest carrer ha de donar continuïtat o complementar la xarxa viària principal del municipi i facilitar la connexió urbana per a vianants i bicicletes des de la zona residencial confrontant; d) L'establiment comercial ha d'estar a una distància inferior a 200 metres, respecte de l'entrada principal, d'una parada de transport públic urbà integrat en la xarxa municipal o s'ha de preveure la instal·lació de parades, terminals o estacions per atendre els fluxos de públic previsibles.

Per altra banda, a l'apartat 4 del mateix article 9 del Decret-Llei 1/2009 es preveu que els grans establiments comercials territorials es poden implantar únicament a la trama urbana consolidada dels municipis de més de 50.000 habitants o els assimilables a aquests o que siguin capital de comarca. No obstant això, en el segon paràgraf d'aquest precepte, que fou derogat pel Decret-Llei 7/2014, però que avui també s'ha de considerar vigent per la decisió del TC de mantenir la suspensió de la seva derogació, es contempla que aquest tipus d'establiments es pugui implantar excepcionalment fora de la trama urbana consolidada quan concorrin les circumstàncies previstes en els punts a) i b) de l'apartat tercer del mateix article — abans descrites —, sempre que es justifiqui també la connexió al transport públic interurbà.

Girona, 29 de febrer de 2016